

Piršlības

Margarietē – stuora buoba,
Vos beitelp ēr i truoba.
Oužoulēnēs doru staktas,
Grindis – kēita muolē plaktas.

Apetita tor gan gera,
Pati sver do šimto svaru.
Ē lēižovi sava ēlga
Tonke vīnelio pavēlga,
Ka sodžiūvēs nebrazdietom,
Vo pri rēkala padietom.

Buoba mitri, stuora, tvērta.
Ka jau nebūn kumet gērta,
Muok pasiūt, gaspadēnautē,
Ēr i prosna gali gautē.

Vēino žuodio – tēkros luobis.
Anā peršas negros Buobis –
Nuors kāp kērmēns ēlgs ē jouds,
Gruob ons buobas kāp apdouts.
Aplink truoba rēstē biegdams,
Laižuos i anou veiziedams.
Ale mūsa Margarietē
Nekou nuor tuo „vakarietē“...

Buobis saka: „Ak to kvaiša...
Piningū atnešio maiša.
Je moni šēik tēik mīliesi –
Juokiuos bieduos netoriesi.
Mosint tēp ē nesoprasi,
Kuoki smarki jouda rasē:
Ta žēnuok, ka aš dēl tavēs
Būčiuo svieta nukariavēs.“

Ontsidiejos keporaitē,
Margarietē nuosi raitē:
„Je atgoltē pri jouda negra –
Nerēk auksa ni sēdabra.
Geriau aš be juokē kraitē
Atsēgolsio pri žemaitē!”

Bet tēi nuora – jau po laika:
Pruoguos nebipasitaika...
Nenuoriejē būt negrienē –
Būk davatku karalienē!